

הע"ז (תל אביב) 58101-05-20 - מדינת ישראל נ' אל - דן שירותים אוטנטיים בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 58101-05-20 מדינת ישראל נ' אל - דן
שירותים אוטנטיים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אסנת רובוביץ - ברכש

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן
נגד

הנאשמים
1. אל - דן שירותים אוטנטיים בע"מ
2. לזר סטרולוביצי
3. מלונות רפאל בע"מ
4. חגי רקח
ע"י ב"כ עו"ד דוד בכור

גזר דין כנגד הנאשמים 3 ו-4

1. בישיבה שהתקיימה בפני ביום 14.3.2024 הורשעו נאשמים 3-4 על יסוד הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, בהמשך להסדר פתוח אליו הגיעו הצדדים ביחס לנאשמת 3 והסדר סגור אליו הגיעו הצדדים ביחס לנאשם 4. במעמד הדיון נשמעו טיעונים לעונש ביחס לנאשמת 3, וביום 16.4.2024 הגיש ב"כ הנאשמים מסמך לתמיכה בטיעוניהם.

2. נאשמת 3 הורשעה בעבירות הבאות: (א) העסקה שלא כדין - עבירה על סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: **חוק עובדים זרים**); (ב) העסקה ללא היתר - עבירה על סעיפים 2(א)(2) + 1 יג לחוק עובדים זרים; וכן (ג) העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה על סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

נאשם 4 הורשע בעבירה של הפרת אחריות נושא משרה - עבירה על סעיפים 5 + 2(א)(1), 2(א)(2) ו- 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

3. יצוין כי ביחס לנאשמים 1 ו-2 נקבע מועד דיון נפרד, נוכח הודאת ב"כ המאשימה במעמד הדיון בדבר הליכי פירוק ופשיטת רגל בו הן מצויות.

עיקר טיעוני הצדדים לעונש

4. טיעוני המאשימה

א. העבירות בהן הורשעו הנאשמים בוצעו במסגרת משלח ידם. העונש המרבי לכל אחת מהעבירות הוא 116,800 ₪, והעונש המינימאלי 10,000 ₪.

ב. העבירות מהוות פגיעה במדיניות ההגירה ומדיניות התעסוקה של מדינת ישראל, פגיעה בתנאי מסחר שוויוניים, וכן פגיעה בזכויות העובדים עצמם. כמו כן, הפנתה המאשימה לפסיקה בה צוין, בין היתר, כי אי עריכת ביטוח רפואי משאירה עובדים זרים ללא גישה לשירותים רפואיים, ובמידה ויש צורך בהפעלת ביטוח רפואי, חל הנטל על הציבור. לטענת המאשימה פרק הזמן בו נעברו העבירות מהווה פגיעה חמורה בערך החברתי.

ג. מדובר באירוע אחד שמכיל בתוכו מספר עבירות.

ד. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה טוענת המאשימה כי הקנס העונשי המוטל במקרים דומים הוא בשיעור של 30% מהקנסות המקסימליים.

ה. לטענת המאשימה יש לקחת בחשבון כי מדובר בעובדת אחת, תקופת העסקה של יותר מ-3 חודשים והעדר ביטוח רפואי לתקופה של יותר מ-8 חודשים. כמו כן, יש לקחת בחשבון כי מדובר בעבירות שהן מטבען כלכליות.

ו. המאשימה מבקשת לקבוע טווח עונשי לנאשמת 3 בין 20,000 ₪ ל- 40,000 ₪, וטוענת כי בקביעתו נלקח בחשבון המצב במשק נוכח המלחמה והעובדה שהנאשמת 3 היא מתחום התיירות. המאשימה מבקשת לקבוע קנס עונשי בשיעור של 35,000 ₪, בהתחשב בכך שלנאשמת אין עבירות קודמות.

ז. ביחס לנאשם 4 - מבקשת המאשימה לאמץ את ההסדר אליו הגיעו הצדדים, במסגרתו יושת עליו קנס בסך 8,000 ₪.

ח. המאשימה מבקשת כי הנאשמים יצהירו לפרוטוקול על התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעו למשך 3 שנים, לצד התחייבות כספית בגובה קנס עונשי מקסימלי.

5. טיעוני נאשמים 3-4

א. מדובר בתקופת העסקה שנמשכה פחות מ-8 חודשים. מדובר במבקשת מקלט מאוקראינה, כשעד היום היה חוסר וודאות לגבי מעמדם של אותם מבקשי מקלט ופליטים ששוהים בארץ.

ב. מדובר במעסיק קטן שלא מתמחה בהעסקה של עובדים זרים. לראיה מעסיק זה התקשר עם הנאשמת 1 בשלב מסוים כדי שהיא תספק את שירותי הניקיון.

ג. מדובר באכסניה במקום קטן בתל אביב. מאז פרוץ הקורונה המקום כמעט הושבת לחלוטין, וחווה הפסדים שנמשכים. אמנם מאז פרוץ המלחמה המקום משכן מפונים, אבל עדיין הקיום הכלכלי שלו בסכנה ממשית.

ד. מבוקש לדחות עד סוף השנה הנוכחית את מועד תחילת התשלומים, על מנת לאפשר

לנאשמת 3 לייצר את הפעילות הכלכלית.

ה. מבוקש לפרוס את התשלומים למשך 18 חודשים, ביחס לנאשמת 3 וגם ביחס לנאשם 4, על מנת שלא לפגוע יותר מדי ביכולת הכלכלית שלהם.

ו. הנאשמת 3 מעסיקה עובדים, ומספקת שירות חיוני. בפרט בימים אלו. על נושא זה להילקח בחשבון ביחס לגובה הקנה וביחס לגובה הפריסה.

דין והכרעה

6. סימן א'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), כפי שתוקן במסגרת תיקון מס' 113, עוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בהתאם לקבוע בסימן זה יש לגזור את דינם של נאשמים, תוך נקיטה בשלושה שלבים כאשר העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה, הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין שעניינו "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**".

7. לפי תיקון 113, קיימים שלושה שלבים שעל בית הדין ליישם טרם קביעתו של עונש במשפט הפלילי: בשלב הראשון יש לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית הדין לקבוע אם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. בשלב השני יש לקבוע מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. בשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיימים חריגים המאפשרים חריגה לקולה או לחומרה) (ר' ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ** (8.11.14)) (להלן: **עניין חדוות הורים**).

8. לאחר שנתתי דעתי לעובדות כתב האישום, סבורני כי יש לקבל את טענת המאשימה לפיה מדובר באירוע אחד, המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד, זאת נוכח הקשר ההדוק בין שלושת סוגי העבירות בענייננו.

9. הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מהעסקת עובד זר שלא כדין, ללא היתר וללא ביטוח רפואי, כוללים, בין היתר, פגיעה בזכויות יסוד ובהבטחת תנאי העסקה הוגנים לעובדים המשתייכים לקבוצה מוחלשת, פגיעה במדיניות הכלכלית של הממשלה ותנאי העסקה של העובדים הישראלים, ופגיעה ביכולת הגישה של העובד לשירותים רפואיים המסופקים על ידי המדינה לאזרחיה (ר' ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ** (8.11.14) וכן ע"פ (ארצי) 21578-01-15 **מדינת ישראל - יוסף אפנגר** (21.2.17)).

10. הקנס הקבוע לכל אחת מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת 3 הוא 116,800 ₪ (ר' סעיפים 2(א) ו-2(ב) לחוק עובדים זרים, וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין). כמו כן, בהתאם לסעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, אין להטיל קנס לפי סעיף 2(א) הנמוך מכפל הקנס המנהלי הקבוע לעבירה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. כפל הקנס המנהלי הקבוע לעבירות על

סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים עומד על סך של 10,000 ₪ (ר' סעיף 1 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985, וכן תקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי - עובדים זרים), תשנ"ב-1992).

11. אשר לאחריות נושא משרה - הקנס המרבי בשל הפרת החובה לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים הוא 58,400 ₪ (סעיף 5(א) לחוק עובדים זרים ו-סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).

12. העבירות בענייננו בוצעו במסגרת העסק של הנאשמת וביחס לאותה עובדת, כשעבירת העסקה שלא כדין וללא היתר בוצעה במשך כ- 3 חודשים, ועבירת העסקה ללא ביטוח רפואי במשך כ- 7 חודשים. כמו כן, לא נטען כי נגרם נזק לעובדת מבחינת זכויות. עם זאת, אין בכך כדי להתייחס אל העבירות בקלות ראש, נוכח הערכים החברתיים העומדים ביסודן והתועלת הכלכלית למפר החוק. כמו כן, עיון בדו"ח רו"ח שהוגש מעלה כי הוא תומך בטענת ב"כ הנאשמים להפסדים נמשכים מאז פרוץ הקורונה.

13. בשים לב לאמור, ובהינתן מדיניות הענישה הנהוגה (ר' למשל ע"פ (ארצי) 61440-02-19 **דגימים בע"מ - מדינת ישראל** (11.10.19), הע"ז 71297-01-19 **מדינת ישראל - שגב אייל** (19.6.22) וכן העז (ת"א) 43073-03-15 **מדינת ישראל רשות האוכלוסין וההגירה - גרין משה** (18.7.19), אני סבורה כי יש להעמיד את מתחם הענישה בענייננו על שיעור שבין 10,000 ₪ ל- 40,000 ₪.

14. אשר לעונש הספציפי בתוך מתחם הענישה - יש לקחת בחשבון את הודאת נאשמת 3 בעבירות שיוחסו לה מבלי לנהל ישיבת הוכחות, ואת הזמן השיפוטי שנחסך (אם כי ההודאה באשמה לא היתה בהזדמנות הראשונה אלא רק בחלוף כארבע שנים ממועד הגשת כתב האישום), העדר עבירות קודמות לנאשמת 3 כפי שציינה המאשימה, ואת חלוף הזמן מביצוע העבירות. מעבר לאמור, יש לקחת בחשבון כי במועד כתיבת גזר הדין ישראל מצויה מזה תקופה ארוכה במצב של מלחמה, את תחום עיסוקה של הנאשמת 3 ואת טענתה בנוגע לשיכון מפונים. כמו כן, ישנו אינטרס ציבורי בדבר ענישה הרתעתית אך גם כזו שלא תפגע בעסק בצורה אשר תוביל להגדלת המעמסה על הקופה הציבורית. שקלול מגוון השיקולים הרלוונטיים בענייננו מצדיק לטעמי לגזור את דינה של נאשמת 3 על הרף הנמוך של מתחם הענישה.

סוף דבר

15. לאחר ששקלתי את מגוון השיקולים הרלוונטיים בענייננו, אני גוזרת על נאשמת 3 קנס בסך 13,000 ₪.

16. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לאמץ את ההסדר אליו הגיעו הצדדים לעניין גובה הקנס ביחס לנאשם 4, בהיותו סביר ומאוזן בנסיבות העניין. לפיכך, אני גוזרת על נאשם 4 קנס בסך 8,000 ₪

17. הקנסות ישולמו ב-18 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון ישולם החל מיום 1.12.2024, ובכל 1 לחודש העוקב.

18. בנוסף, מכוח סעיף 72 לחוק העונשין, כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו בתיק זה למשך 3 שנים מהיום, כדלקמן:

נאשמת 3: גובה ההתחייבות - 116,800 ₪;

נאשם 4: 58,400 ₪.

19. על הנאשמים לפנות למזכירות בית הדין בתוך 7 ימים מיום קבלת גזר הדין על מנת לחתום על ההתחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

20. תשומת לב הנאשמים מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, יש **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592

או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

21. גזר הדין ישלח לצדדים באמצעות הדואר.

22. זכות ערעור לבית הדין הארצי תוך 45 ימים ממועד המצאת גזר הדין.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.